

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Finansijsko izražavanje trošenja elemenata proizvodnje**". Rad ima **13 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti. Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati [ovde](#).

Садржај

Увод	3
Финансијско изражавање трошења	5
Однос између ангажовања и трошења средстава	5
Новчани мултипликатори утрошака	6
Цене средстава за производњу	7
Зараде за извршени рад	11
Закључак	13
Литература	14

Увод

Процес репродукције започиње улагањем елемената производње – радне снаге, средстава за рад и предмета рада (материјала). Да би се набавили ови елементи потребан је новац који се ангажовањем у набавци средстава за рад уствари блокира за дужи временски производ, средства се дакле претварају у природни облик и знатно им је смањена расположивост у односу на новчани облик.

Трошење елемената производње као облик улагања вредности у репродукцију одвија се тако што радна снага делује помоћу средстава за рад у технолошком процесу на материјал ради добијања новог употребног квалитета. У том процесу људски рад као израз трошења радне снаге преноси вредност средстава за производњу на нови производ и ствара нову, додајну вредност – доходак. При томе, ова новостворена вредност у себи садржи потребну вредност за репродуковање утрошене радне снаге, изражене у виду зарада радника или личног дохотка, те вишак вредности.

Елементи производње као економске вредности изражавају се у природном и финансијском облику, те се њихово трошење тиме одређује. Тако је величина трошења елемената производње условљена природно израженим обимом – утрошцима, као и финансијском детерминантом – ценама средстава за производњу, односно зарадама по јединици радниковог рада. На тај начин посматрано, трошење елемената производње класификује као:

Природно изражено трошење или утрошци и

Финансијски изражено трошење или трошкови.

Ова два вида улагања у облику трошења елемената производње међусобно се условљавају квалитативно и квантитативно, при чему су утрошци сваког од ових елемената једна компонента, а новчани мултипликатори, који изражавају који изражавају финансијску накнаду за њихово прибављање.

Познавати трошковну проблематику значи – разоткрити дејство економских закона у области производње, цена, монетарне, фискалне, развојне и др. политике предузећа.

Улога трошкова као фактора производње и вођења пословне политике у условима

савременог пословања, је веома актуелна и изразито важна.

За производњу производа и извршење услуга потребно је трошење одређеног материјала, средстава за рад и самог рада. Као резултат тог трошења, јављају се нови производи тј. услуге. Трошење се врши са новог квалитета и нових употребних вредности. Продајом истих обезбеђују се новчана средства, која служе за надомештање квантитета и квалитета већ утрошених средстава, предмета рада и рада. То значи да без трошкова нема процеса ни стварања нових употребних вредности. Трошење елемената процеса производње је нужност самог процеса рада. То трошење може бити веће или мање од потребног. Свако одступање од номиналног се одражава на резултат пословања. Остварење добити или губитка је у корелацији са трошковима. Због тога је и питање схватања појма трошкова као и његово дефинисање од посебног значаја.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com